

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra TIL NORDENS FOLK.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 268. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388191246976/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Ja, som Sværdet med Skarpen; thi nu er ej Tid
til at lefle og lege med Ord: *Her skal handles!*
Hvad ved Gilder vi svor, skal nu prøves i Strid
og til dødeligt Alvor forvandles!

Givet til Pris for de Mægtiges Raad,
sukked vi længe ved Tidernes Trængsel,
følte i Hjertet den dræbende Braad,
naar man haaned vort Haab og vor Længsel.
— Nu er Bægeret fuldt til dets øverste Rand.
Vi vil løfte vort ældgamle Banner mod Solen,
om forladt vi skal synke i Kamp for vort Land,
forraadt af Alverden — som Polen.

Brat har det ramt os som Lyn fra Sky:
Drotten, den elskte, af Slægten den sidste,
han, som har tændt os et Morgengry,
der lyser over hans Kiste,
Drotten, som delte vor Lyst og vor Sorg,
han har Døden jo bortrevet nys fra vor Midte —
øde og tom staar hans Frederiksborg,
— hans Rige vil Tydskerne splitte.

Kvalmt er det, kvalmt, dette taagede Døgn.
— Denne brogede Tid, saa forrost, saa beundret!
Skal den tabe sig nu i den frækkeste Løgn,
synke ned til et Skjændsels Aarhundred?

Uden Marv, uden Tro, i Opløsning og Splid
den i sælsomme Veer sig vrider og vaander,
saa forfængelig hul i sit Gammelmandsvid,
— og saa fattig paa store Aander!

Statskløgten svinger og svajer som Rør,
truer at svække os Styrken og Modet:
men vi stemme os stolt mod de styrtende Søer,
— i os er Søkongeblodet.
Mangen Dønning som denne har før vi udholdt,
og vor Hæder er ej bleven rusten og støvet;
den skal hævdes i Modgang, vort Mod er koldt,
vor Sejghed tusindaarsprøvet.

Hist ved Ejderens Strand paa den hellige Jord,
paa den ældgamle Vold, som fra Godefreds Dage
gjennem Seklerne stod som en Dæmning for Nord
mod Germaniens slugende Drage,
dér er Stævnet nu sat, dér skal Verden nu sé,
om det herlige Syn, vi har skuet i Drømme:
om det enige Nord er en dødfødt Idé,
— dér skal Daaden nu Løfterne dømme!

Loddet er kastet. Nu gjælder det os!
Ikke vi trygle om Hjælp eller klynke. —
Tydskland i Pagt med hin Østens Kolos,
— *Ve Dig, o Nord, hvis vi synke!*